

بررسی نگرش دانشجویان منطقه یازده دانشگاه آزاد اسلامی به اتحاد ملی و انسجام اسلامی

* بروز مرورت

E-mail: morovat_1354@yahoo.com

** مصطفی باخانیان

E-mail: bakhbanyan@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۷/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۳/۳۰

چکیده

کشور ایران به لحاظ فرهنگی، اجتماعی و تاریخی دارای تنوع می‌باشد و به عنوان عنصری از گستره عظیم امت اسلامی با تنوعات فرهنگی بسیار پیچیده‌ای مواجه است. ذات و ماهیت انسجام و اتحاد، مشترکات این اجتماعات هم در سطح ملی و نیز در سطح امت اسلامی است و سرمایه اصلی ایجاد اتحاد، وجود و اجزای جوامع یعنی اعضای آنها است. نقطه عزیمت این امر را باید در درک و فهم مشترک مسائل از سوی اعضا اجتماع جستجو کرد. در حقیقت کنش‌گران اجتماعی ضمن این‌که دارای ارزش‌های خاص خود می‌باشند می‌توانند به گونه‌ای پایبند به ارزش‌های عام اجتماع نیز باشند. در این پژوهش کنش‌گران اجتماعی دانشجویان می‌باشند، که نگرش آنها نسبت به اتحاد ملی و انسجام اسلامی تحت تأثیر شرایط و عوامل مختلفی شکل می‌گیرد.

بنابراین سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که دانشجویان منطقه ۱۱ دانشگاه آزاد اسلامی چه نگرشی نسبت به اتحاد ملی و انسجام اسلامی دارند؟ سؤال‌های فرعی هم عبارتند از این‌که چه عواملی بیشترین تأثیر را بر این نگرش دارند و سازوکار و پویایی این عوامل به چه شکلی است؟

جمعیت نمونه پژوهش براساس فرمول کوکران، ۲۲۵ نفر انتخاب شده و داده‌ها به روش نمونه‌گیری مطبوع نسبی جمع آوری شده‌اند. از مجموع فرضیه‌های پژوهش، پنج فرضیه تأیید شده و هم‌بستگی بین متغیرهای «میزان اعتماد به دولت»، «میزان عضویت در تشکلهای مدنی»، «میزان مشارکت سیاسی»، «میزان گرایشات اعتقادی و عبادی» و «احساس تعلق اجتماعی عام» با متغیر وابسته «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» در سطح معنی‌داری بالایی اثبات شده است. در معادله خطی که توسط رگرسیون حاصل شده، مشاهده شد که دو متغیر «میزان اعتماد به دولت» و «احساس تعلق اجتماعی عام» حدود ۲۲۶٪ از تغییرات واریانس متغیر وابسته را تبیین و پیش‌بینی می‌کنند. نتایج حاصله بیانگر این است که دانشجویان در عین این‌که به ارزش‌های ملی و فادر هستند، خود را پایبند به هنگارهای فرهنگ اسلامی دانسته و اتحاد ملی می‌تواند در راستای انسجام اسلامی حرکت کند. این گرایش بیانگر فهم و بصیرت دانشجویان به اصل «وحدت کلمه» می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: اتحاد ملی، انسجام اسلامی، اعتماد، مشارکت، عقاید، تعلق، نهادهای مدنی، دانشجویان دانشگاه آزاد.

* دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی فرهنگی و مدرس دانشگاه، نویسنده مسئول

** کارشناس ارشد اقتصاد و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی سنترج

مقدمه

یکی از سرمایه‌های بنیادین هر جامعه انسجام اجتماعی می‌باشد که مقدمه‌ای لازم برای بقا و تداوم حیات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است. به واقع انسجام پیش‌نیاز رشد، توسعه و برقراری نظم اجتماعی است. انسجام، بیانگر آن است که اعضای یک جامعه به نحوی کلی و در مراتب بنیادین، دارای وفاق در اهداف، ارزش‌ها و نگرش‌ها هستند. علاوه بر آن، انسجام نتیجهٔ شرایطی است که نشان می‌دهد توافق وسیع و قابل قبول نسبت به زندگی، رویکردها و نحوهٔ مواجهه با مسائل سیاسی در جریان است.

در این پژوهش اتحاد و انسجام به مثابهٔ متغیر وابسته‌ای مطرح می‌شود که با روند افزایش و یا کاهش علل و عوامل (اعتماد، تعلق، تعهد، مشارکت و...) رو به تزايد و یا نقصان می‌گذارد. به سخن دیگر انسجام اجتماعی، محصول و نتیجهٔ شیوهٔ خاصی از تعاملات اجتماعی و چگونگی مناسبات میان کنشگران در درون زیست جهانی می‌باشد که در یک حوزه زمانی و مکانی جاری و ساری است. از جمله این کنشگران مهم دانشجویان می‌باشند؛ قشری که به دلیل جوان بودن و آگاهی بالا، نقش کلیدی در حرکت جامعه به سوی توسعه و تکامل دارند. لذا لازم است توجه و گرایش این قشر به مسئلهٔ اتحاد ملی و انسجام اسلامی و عواملی که منجر به تقویت این مقوله می‌شوند، مورد شناسایی و واکاوی قرار گیرند. بنابراین میزان گرایش یا پایبندی دانشجویان به اتحاد ملی و انسجام اسلامی و عوامل مؤثر بر آن و هم‌چنین سازوکار و دینامیسم شکل‌گیری این گرایش‌ها می‌تواند روشنگر و ترسیم‌کنندهٔ چشم‌انداز آنان باشد.

طرح مسئله

خداآوند در قرآن مجید، با آیاتی چون «و اعتصموا بحبل الله جمیعاً و لا تفرقوا» (آل عمران: ۱۰۳) یا «و ان هذه امتكم امه واحده» (انبياء: ۹۲)، اتحاد همهٔ مسلمانان را در سیمای یک امت، یک دین، یک راه، یک قبله و یک هدف مورد تأیید قرار داده است. بسیاری از عبادات‌های واجب اسلام، عالی‌ترین مظاهر اتحاد اسلامی هستند. حج با آن همهٔ پویایی و محتوای سازنده، برای همهٔ مردم است. نمازهای واجب عموماً به جماعت خوانده می‌شود، جهاد، خمس و زکات در جمع و اجتماع معنا می‌یابند. اتحاد و انسجام امت چنان محبوب و مطلوب اسلام است که عبادت را پر محتوا می‌کند و به امت عزت و تعالی می‌بخشد. به همین اندازه، تفرقه‌گرایی مورد نکوشش قرآن است تا آنجا که خداوند دامن زدن به اختلافات را مایهٔ نزدیک شدن مسلمانان به مشرکان

می‌داند: «وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعَةً» (روم: ۳۱ و ۳۲). پیامبر گرامی اسلام نیز نسبت به تفرقه و جدایی افتدان میان مؤمنان هشدار داده و مسلمانان را ید واحدی می‌شمارد. ایشان می‌فرمایند: «مِنْ فَارَقَ جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ فَقَدْ خَلَعَ رِبَعَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عَنْقِهِ» (عطایی، ۱۳۶۹: ۱۹) یعنی هر کس از جماعت مسلمانان فاصله بگیرد، ریسمان اسلام از گردن وی برداشته می‌شود. اسلام، دینی اجتماعی است که همگان را به اتحاد و یکپارچگی فرا می‌خواند. قرآن مجید به صورت مستقیم و غیرمستقیم با واژگانی چون «امهٔ واحده»، «الفَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ»، «لَا تَفْرَقُوهُمْ»، «لَا تَنَازِعُوهُمْ»، «لَا تَنَازِعُوهُمْ»، «تَغْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ»، «شَيْعَةً»، «اَخْتَلَفُوهُمْ» و «تَفْرَقُوهُمْ» هشدارها و امیدهای را برای تحقق وحدت بیان کرده است.

با توجه به آیات و احادیث ذکر شده و بر اساس وضعیت و شرایط تاریخی، فرهنگی، اجتماعی جهان اسلام و ایران می‌توان دو عامل کلیدی را برای توجه به اتحاد و انسجام مطرح کرد:

۱- ضرورت دینی در جهان اسلام: بسیاری از علمای بزرگ تشیع و تسنن در راستای ایجاد وحدت و همدلی، تلاش‌های مستمر و پیگیرانه‌ای داشته‌اند که از این میان به بزرگانی هم‌چون آیت‌الله بروجردی، علامه امینی، محمد حسین کاشف‌الغطا، استاد محمد جواد معنی، آیت‌الله نایینی، سید هبـه‌الـدـینـ شـهـرـسـانـیـ وـ اـمـامـ خـمـینـیـ اـزـ عـلـمـائـ تشـیـعـ وـ عـلـامـهـ شـیـخـ عـبـدـالـمـجـیدـ سـلـیـمـ، عـلـامـهـ شـیـخـ مـحـمـدـ شـلـنـوـتـ، مـحـمـدـ أـبـوـزـهـرـ، مـحـمـدـ فـرـیـدـ وـ جـدـیـ، حـسـنـیـ مـحـمـدـ مـخـلـوقـ، عـبـدـالـمـعـتـالـ صـعـیدـیـ، مـحـمـدـ مـحـمـدـ الـمـدـنـیـ، شـیـخـ مـرـاغـیـ وـ دـکـتـرـ اـحـمـدـ اـمـنـ اـزـ عـلـمـائـ اـهـلـ سـنـتـ مـیـ تـوـانـ اـشـارـهـ کـرـدـ. عـلـامـهـ شـرـفـالـدـینـ هـمـهـ چـیـزـ رـاـ درـ پـرـتوـ وـ حـدـتـ مـیـ بـیـنـدـ وـ مـیـ نـوـیـسـدـ: اـسـبـابـ عـمـرـانـ وـ تـکـامـلـ بـهـ وـ جـوـدـ نـمـیـ آـیـدـ وـ رـوـحـ تـمـدـنـ وـ سـعـادـتـ پـدـیدـارـ نـمـیـ شـودـ وـ گـرـدـنـ مـاـ اـزـ يـوـغـ بـرـدـگـیـ آـزـادـ نـمـیـ شـودـ، مـگـرـ اـیـنـکـهـ اـنـقـاقـ کـلـمـهـ دـاشـتـهـ، دـلـهـاـ بـهـ هـمـ نـزـدـیـکـ وـ عـرـمـهـاـ مـنـسـجـمـ باـشـدـ تـاـ بـتوـانـیـ رـاهـ اـعـتـلـانـیـ اـمـتـ وـ عـزـتـ مـلـتـ اـسـلـامـ رـاـ فـرـاهـمـ آـوـرـیـمـ وـ سـرـزـمـیـنـ سـبـزـ وـ خـرمـ شـوـدـ، آـسـمـانـ رـحـمـتـ بـیـارـدـ وـ چـشـمـهـسـارـ رـحـمـتـ وـ مـحـبـتـ اـزـ قـلـبـهـاـ رـوـانـ شـوـدـ (خدوری، ۱۳۷۴: ۶۱).

۲- ضرورت ملی در جامعه ایران: کشور ایران به همانند بسیاری از کشورهای جهان دارای تنوع فرهنگی است. در نتیجه حضور اقوام، اقشار و خردۀ فرهنگ‌های متعدد با این تفاوت که برخلاف ملت‌های نوپا که فاقد پیشینۀ تمدنی و تاریخی طولانی هستند، این تنوع جامعه ایران طولانی‌مدت و تاریخی بوده و نباید این واقعیت را نوظهور دانست (روشنی، ۱۳۸۳: ۲). البته جامعه ایران در دوره‌های معاصر، به ویژه بعد از

دوره مشروطه در تماس و تعامل با جهان صنعتی قرار گرفته، از یک سو با محصولات معرفتی، فکری و اندیشه‌های غرب و از سوی دیگر با محصولات فناورانه و صنعتی کشورهای پیشرفته آشنا شده است. توسعه، تجدد و مدرنیزاسیون، انواع جدیدی از تفکیک و تمایز اجتماعی را در جامعه ایران به وجود آورده و لذا در پیگیری ایده وحدت ملی توجه به این نکته‌ها حائز اهمیت فراوان است.

برای پژوهش درباره اتحاد و انسجام، دست‌کم سه سطح بررسی را می‌توان از یکدیگر تفکیک کرد؛ سطوحی که هر یک منطق و مفاهیم خاص خود را دارند. سطح اول (سطح خرد) معطوف به افراد و شهروندان است. در این سطح، بیشترین دغدغه، انسجام و سازگاری بین افراد یک جامعه و در نهایت انسجام در خانواده مطرح می‌شود. سطح دوم (سطح میانی) مطالعه و بررسی انسجام گروه‌ها، خرد فرهنگ‌ها و قشرهای اجتماعی است و سطح سوم (سطح عالی) به سطح کلی ساختارها و نهادها مربوط می‌شود.

سؤال پژوهش

نقاطه عزیمت این پژوهش با در نظر داشتن سطوح دیگر، بررسی سطح خرد و ذهنیت و نگرش کنش‌گران درخصوص اتحاد ملی و انسجام اسلامی می‌باشد. بنابراین سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که دانشجویان منطقه ۱۱ دانشگاه آزاد اسلامی چه نگرشی نسبت به اتحاد ملی و انسجام اسلامی دارند؟ در همین راستا سؤال‌های فرعی هم مطرح می‌شوند که عبارتند از این که چه عواملی بر این نگرش بیشترین تأثیر را دارند؟ با استفاده از چه سازوکاری این تأثیر نمایان می‌شود؟ چه رویکردها و نظریه‌هایی این تأثیرات را تبیین می‌کنند؟

چارچوب نظری

در سنت ادیان توحیدی، خدای واحد، امت مؤمن خود را به وحدت و دوری از تفرقه فرا می‌خواند. در این جهان‌بینی، بشر عضو خانواده واحدی می‌باشد که از پدر و مادر یگانه‌ای آفریده شده است. در سوره حجرات آمده است: «يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر و انثى و جعلناكم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقىكم» (حجرات: ۱۳).

قرآن مجید، ایجاد الفت و وحدت دل‌ها را یکی از الطاف الهی دانسته و رهاوید رسالت پیامبران می‌شمارد: «و اذکروا نعمت الله عليكم اذكتم اعداءٌ فالله بين قلوبكم فاصبحتم بنعمته اخواناً و كتم على شفاحفه من النار فانقدكم منها كذلك يبيّن الله لكم

آیات‌الله عکم تهتدون» «و همگی به رشته دین چنگ زنید و به راه‌های متفرق نروید و به یاد آرید این نعمت بزرگ خدا را که شما با هم دشمن بودید و خدا در دل‌های شما الفت و مهربانی انداخت و به لطف خداوند، همه برادر دینی شدید در صورتی که در پرتگاه آتش بودید و خدا شما را نجات داد. خداوند این گونه آیاتش را برای راهنمایی شما بیان می‌کند. باشد که به مقام سعادت، هدایت شوید» (آل عمران: ۱۰۳).

در آیه ۱۱۸ از سوره هود خداوند ضمن اشاره به فساد و اختلاف در امم گذشته می‌فرماید: «و لو شاء ربک لجعل الناس امه واحده و لايزالون مختلفين» این اختلاف در اقوام و ملل دنیا جعلی و قراردادی بوده و در طبیعت واقعیت اقوام و ملل باقی خواهد ماند، همان‌طور که در طبیعت و خلقت انسان‌ها این‌طور است، مثل اختلاف در صورت‌ها و ظواهر و یا اختلاف در هوش، استعداد و عقل و ادراک، که به اختلاف در نظرها و ایده‌ها می‌انجامد و آن خود پایه مشورت و رشد و تکامل است. اختلاف‌ها نیز مایه و ملاک فضیلت و کمال نیستند بلکه خداوند بر اساس سنت‌های ثابت و لایتیغیر خود، به آن دسته از انسان‌ها که راه رشد و هدایت را از مجرای همین اسباب و وسائل و کمک عقل خود و ارشاد انبیاء انتخاب و اختیار نموده و از محدوده این ظواهر و کثرات، که توقف در آنها منجر به فسادها و سقوط و هلاکت می‌شود، فراتر می‌رودن، از روی لطف و رحمت خود نعمت توحید و وحدت و قرار گرفتن در صفات واحده را می‌دهد و آنها را از فساد و تفرقه نجات می‌دهد (عطایی، ۱۳۶۹: ۳۴).

حضرت محمد(ص) نیز که آخرین پیام‌آور در این سنت الهی است، رسالت خویش را بر بستر اتحاد مؤمنان و ایمان‌آورندگان عملی کرده است. توصیه‌های مکرر رسول اکرم(ص) به رعایت برادری و وحدت و تأکید بر این امر که برتری افراد به یکدیگر تنها در تقوای آنهاست، حاکی از اهمیت حفظ یکپارچگی و اتحاد بین مسلمین می‌باشد. معظم‌له در این خصوص می‌فرماید: شخص مسلمان، برادر شخص مسلمان است. هرگز به او ستم نمی‌کند و هیچ‌گاه او را تنها و بی‌پناه نمی‌گذارد (حسین‌بر، ۱۳۸۰: ۲۳).

امام محمد باقر(ع) از پدران خود و از جد بزرگوارشان، حضرت محمد(ص) در ضمن حدیث مفصلی روایت می‌کند: چون روز قیامت فرا رسد، از جانب خداوند ندا می‌رسد: همسایگان خداوند کجا هستند؟ با شنیدن این ندا جماعتی به پا می‌خیزند که گروهی از فرشتگان به استقبال آنها می‌روند و می‌گویند: شما چه کاری کردید که به عنوان همسایگان خدا معرفی شده‌اید؟ آنها پاسخ می‌دهند: ما برای خدا با دیگران

پیمان محبت و دوستی برقرار کردیم. در راه خدا بذل و بخشش داشتیم و در راه خدا با افراد دیدار کردیم (مجلسی، ۱۴۱۴، جلد هفتم: ۲۳۲).

علامه سید محمد حسین طباطبایی از اتحاد ملی و انسجام اسلامی در اجتماع انسانی با مقولهٔ وحدت اجتماعی یاد کرده و از آن به عنوان نیرو و اساس بنیادین جامعهٔ اخلاقی مطلوب نام می‌برد و می‌فرماید: «دستور به یادآوری و متذکر شدن خداوند به نعمت اتحاد و یگانگی، مطابق آداب قرآن شریف است تا دعوت به وحدت ملی و انسجام اجتماعی بر اساس خیر و هدایت را صحیح بنا گذارده باشد، نه آنکه دستور به تقلید عامیانه و کورکورانه داده باشد؛ زیرا از روش و تعلیم الهی بسی به دور است که مردم را از یک طرف به سعادت و علم دعوت کند و از جانب دیگر آنان را در منجلاب تقلید و تاریکی جهل نگه دارد. دلیل اصلی دعوت به اتحاد و انسجام اسلامی، همانا مشاهداتی است که افراد جامعه از تلغی دشمنی‌ها و شیرینی دوستی‌ها و برادری‌ها کسب کرده‌اند و هم‌چنین برای سعادت و نیکبختی خودشان و رسیدن ایشان به رستگاری است» (طباطبایی، ۱۴۱۶، جلد دوم: ۲۸۴).

امام خمینی (ره) اعضای جامعه را به قطرات باران تشییه می‌کند که اگر از هم جدا باشند یک برگ را هم خیس نمی‌کنند، ولی اگر به هم متصل شوند، به مقدار اتصالشان دارای قدرت می‌شوند. گاه قدرت یک نهر، گاه قدرت رودخانه و گاه قدرت یک دریا پیدا می‌کنند و چنان این قدرت عظیم می‌شود که یک موچش می‌تواند کشتی‌ها را در هم بشکند. وی در فرازی دیگر بیان می‌دارد: «اگر ملت‌های مسلمان که تقریباً یک میلیارد جمعیت هستند، اینها برادر با هم باشند و به برادری با هم رفتار کنند، هیچ آسیبی بر اینها واقع نمی‌شود و هیچ یک از ابرقدرت‌ها قدرت اینکه تجاوز به آنها بکنند، ندارند، برادرها باید متوجه این معنا باشند» (صحیفه نور، جلد ۱۳: ۱۵).

رهبر معظم انقلاب نیز رمز ماندگاری و موفقیت را در اتحاد، انسجام و یگانگی می‌داند و با نام گذاری سال ۱۳۸۶ به نام اتحاد ملی و انسجام اسلامی، ملت ایران و جهان اسلام را به این امر خطیر فرا می‌خواند. بیانات و نصایح ایشان حول دو محور اساسی وحدت ملی و انسجام اسلامی متمرکز است که در ادامه به طور مجمل به فرازهایی اشاره می‌شود. ایشان معتقدند هرگونه اختلاف و تشنج‌آفرینی عامل نابودی امکانات کشور می‌باشد و هم‌چون امام راحل بیش از همه، مسئولان و سیاست‌گذاران عالی‌رتبه نظام را به وحدت و پرهیز از اختلاف فرا می‌خوانند: «اگر چه این مسئله بسیار بدیهی است ولی در عمل، توجیه‌ها و مصلحت‌اندیشی‌ها و هوای نفس و القای نفوذی‌ها، مانع از تحقق

بخشیدن به آن می‌شوند. اختلاف و تشنجه توان و امکانات کشور را به سوی بیراوه سوق می‌دهد و صرف قدرت طلبی و بیرون کردن حریف از میدان و البته به این مقدار بسنده نمی‌شود، بلکه جناح‌ها و احزاب و جمیعت‌ها، در کشاکش کسب قدرت و انزوای حریف، دست به سوی بیگانه دراز می‌کنند و منافع و مصالح ملت و انقلاب را فدای هماوردی و مسابقهٔ قدرت می‌نمایند (حدیث ولایت، جلد چهارم، ۱۳۷۷: ۱۵۹).

ایشان در سطح کلان‌تر و جهان اسلام نیز تمامی مسلمین را به وحدت و انسجام دعوت می‌کنند و در بیاناتشان اشاره دارند که: «وحدت امر پیچیده‌ای است، ایجاد اتحاد یک کار پیچیده است. اتحاد بین ملت‌های اسلامی، با اختلاف مذاهب می‌سازد، با اختلاف شیوه‌های زندگی و آداب زندگی می‌سازد، با اختلاف فقه‌ها می‌سازد. معنای اتحاد بین ملت‌های اسلامی این است که در مسائل مربوط به جهان اسلام، همسو حرکت کنند، به یکدیگر کمک نمایند و در داخل این ملت‌ها، سرمایه‌های خودشان را علیه یکدیگر به کار نبندند» (حدیث ولایت، جلد چهارم، ۱۳۷۷: ۷۵).

کاستلز از جامعه‌شناسان معاصر درخصوص ملت و هویت ملی بیان می‌دارد: «یک ملت تنها زمانی یک هویت یکپارچهٔ ملی قابل پذیرش می‌یابد که اعضای آن کلیه اختلاف‌های مذهبی، زبانی، سیاسی، جغرافیایی و اقتصادی‌شان را کنار گذاشته و خود را جزئی واحد و یکپارچه بدانند... اصولاً هویت ملی دارای ساختار می‌باشد و بر اساس همین ساختاریابی بین اجزای آنها همبستگی و انسجام ایجاد می‌شود» (کاستلز، ۱۳۸۸، ج ۲: ۲۲).

کاستلز در بخشی از کتاب خود با اشاره به ظهور اسلام‌گرایی در پایان قرن بیستم به تشریح و تبیین جنبش‌های بنیادگرایی اسلامی در هزاره سوم می‌پردازد و بیان می‌دارد: «از دید نویسنده‌گانی که فکر اسلامی این قرن را ساخته‌اند مثل حسن البنا و سید قطب یا سید ابوالاعلی مودودی، تاریخ اسلام بازسازی می‌شود تا تبعیت همیشگی دولت از دین نشان داده شود. برای یک مسلمان وابستگی بنیادی نه به وطن بلکه به امت، یعنی به اجتماع مؤمنان است که همگی از نظر تسلیم بودن در برابر الله برابر و یکسان‌اند (کاستلز، ۱۳۸۸: ۳۲-۳۳).

از نظر دورکیم، انسجام اجتماعی مؤلفه اصلی عمل و رفتار اجتماعی است و اساس آن را اخلاقیات یا مقررات اخلاقی تشکیل می‌دهد که به عقیده وی عبارت است از مجموعه‌ای از قواعد و هنجارهایی که کردار انسان را راهنمایی و مهار می‌کند. وجود این رهنمودها بدین معنی است که افراد مطابق با تعهدات خود به دیگران و به طور کلی جامعه، به کنش متقابل دست می‌زنند. از این رهگذر، افراد از حقوق و میزان

مشارکت خود در ایجاد همبستگی اجتماعی شناخت پیدا می‌کنند لذا اخلاقیات برای ایجاد همبستگی میان مردم بسیار ضروری است. این قواعد اخلاقی، چسپندگی اجتماعی به وجود می‌آورد که خردگروههای مستقل فرهنگی را به یکدیگر پیوند می‌دهد. بدون اخلاقیات، جامعه نمی‌تواند به بقای خود ادامه دهد (گرب، ۱۳۷۳: ۱۰۰).

به تعبیر دیگر زمانی که اخلاقیات و به فراخور آن همبستگی و انسجام اجتماعی تضعیف شود، آسیب‌های اجتماعی گوناگونی از جمله اختلافات و نزاع‌های قومی، قبیله‌ای، نژادی، مذهبی و... در جامعه ظهر خواهد کرد (غفاری، ابراهیمی، ۱۳۸۵: ۶۳).

از دیدگاه پارسونز نیز انسجام یکی از ابعاد نظام اجتماعی است. وی چهار شکل کارکردنی عام را برای نظام‌های اجتماعی در هر سطحی مطرح می‌کند که عبارتند از: ۱) انطباق با محیط؛ ۲) تحصیل هدف؛ ۳) انسجام؛ ۴) حفظ انگاره‌های فرهنگی. به نظر وی مسئله انسجام با تکیه بر هسته‌ای از ارزش‌ها و هنجارهای مشترک که حل می‌شود گاه به واسطه عامل‌های اجتماعی به عنوان امر مشروع پذیرفته می‌شود (روشه، ۱۳۸۸: ۱۰۷). درواقع کنش‌گر ارزش‌های موجود در جامعه را کسب کرده و فعالانه در ساختن آنها نقش ایغا می‌کند، فرهنگ نیز کارکرد خود را که برقراری انسجام و اتحاد می‌باشد انجام می‌دهد. لذا در جهان اجتماعی گروه‌های اجتماعی با هم هم‌نوا شده، گروه‌هایی هم که فرهنگ هنجاری عام را درونی نکرده‌اند، از فرایند وحدت فرهنگی بیرون رانده می‌شوند (سوینگکوود، ۱۹۹۸: ۲۳).

چلبی در کتاب «جامعه‌شناسی نظم» بیان می‌دارد: در شکل ناب و به اصطلاح طبیعی آن، جوهره اصلی اجتماع قابل تحويل به علقة اجتماعی و تعهدات مشترک و به‌نسبت پایدار بین تعدادی کنش‌گر با پشتونه تعاملاتی گرم توأم با سوگیری ستی است. نوع و اندازه اجتماع بستگی به چهار عنصر (سیاسی، اقتصادی، اخلاقی و طبیعی) دارد، نوع اجتماع به نوع تعهد و وجود علقة ارتباطی بستگی دارد و اندازه اجتماع به تعداد کنش‌گران مشمول آن وابسته است.

به‌زعم چلبی، تعهد یکی از عناصر محوری هرگونه اجتماع است. تعهد آنگاه که با علقة اجتماعی ترکیب شود حائز نوعی ضرورت اجتماعی و اخلاقی می‌شود. این نوع ضرورت بیشتر صبغه قطعی دارد تا شرطی (چلبی، ۱۳۸۴: ۷۱). هم‌چنین در فرایند توسعه اجتماعی با شکل‌گیری اعتماد قطعاً میزان عضویت اعضای جامعه در گروه‌ها، سازمان‌ها و انجمن‌های مختلف افزایش می‌یابد و آمادگی فرد برای برقراری ارتباط بیشتر می‌شود و بدین ترتیب اعتماد اجتماعی متقابل تعمیم می‌پذیرد.

پیشینهٔ پژوهش

علیرضا محراجی (۱۳۸۷) در کتاب «بررسی و تبیین مبانی و مؤلفه‌های انسجام ملی» بیان می‌دارد که انسجام ملی از جمله دغدغه‌های جدی کشورهای مستقل می‌باشد که در عین حال فواید بی‌شماری دارد. مهم‌ترین منفعت آن برقراری امنیت ملی است که ارتباطی عمیق با چگونگی پیوند مردم با یکدیگر از یکسو و مردم با حاکمیت از سوی دیگر در قالب انسجام‌سازی درون یک کشور دارد. وی در ادامه تلاش تمامی حکومت‌ها را تحقق انسجام ملی و کاهش آسیب‌های احتمالی می‌داند و بیان می‌دارد که امنیت، آسایش و رفاه در گرو انسجام ملی است. وی اصول و مبانی کلی و مشترک نظیر مشارکت، اصل اعتمادسازی و غیره مبنای اتحاد و انسجام بوده و در تمام کشورها به آنها توجه ضروری می‌شود.

ابراهیم حاجیانی (۱۳۸۷) در مقاله «مسئلهٔ وحدت ملی و الگوی سیاست قومی در ایران» بیان می‌دارد که ابعاد اجتماعی و سیاسی هویت ملی بیشترین چالش را در بین افراد داشته و بعد فرهنگی و سرزمینی کمترین چالشها را دارا می‌باشد. بنظر وی تمامی تلاش‌ها برای حفظ و ارتقاء ملی بایستی در چارچوب گفتمانی و با روش گفتگو و پرهیز از خشونت دنبال شود.

اصغر پرتویی (۱۳۷۹) در پژوهشی با عنوان «ملی‌گرایی و اسلام در ایران» بیان می‌دارد که ملت‌سازی و ایجاد هویت سیاسی مشترک از موضوع‌های حائز اهمیت در جامعه‌شناسی سیاسی و نظریات توسعه بوده که برای جوامع در حال توسعه و از جمله برای ایران قرن بیستم از اهمیت خاصی برخوردار است. از نظر وی حل بحران هویت و ایجاد حس ملی واحد، اولین گام در توسعه اجتماعی و سیاسی و حرکت در جهت حل بحران‌های مشروعیت و مشارکت محسوب می‌شود

سیدرضا صالحی امیری (۱۳۸۸) در کتاب «انسجام ملی و تنوع فرهنگی» ضمن اشاره به سیاست‌های شکست‌خورده هماهنگ‌سازی در برخی کشورها از جمله روسیه، یوگسلاوی و... بر سیاست‌های تفاوت و تکثر تأکید داشته و راهکارهایی در سطوح مدیریتی، سیاستگذاری و قانونگذاری برای حفظ انسجام ارائه داده و در پایان برای اجرایی کردن این سیاست‌ها، راهکارهایی از جمله مشارکت احزاب و گروه‌ها، همکاری و همدلی بین دولت با مردم، تقویت اعتماد میان اعضای جامعه، پذیرش تنوع قومی و شناخت تهدیدهای خارجی را پیشنهاد می‌دهد.

محمد عبداللهی در مقاله «مکانیسم و دینامیسم هویت جمعی در ایران» به این نتیجه

رسیده است که جامعه آماری تحقیق به گونه‌ای پاییند ارزش‌ها و هنجارهای قومی و فامیلی خود بوده و در فعالیت‌های روزمره مصالح و منافع قومی و فامیلی را بر مصالح ملی و منافع عام ترجیح می‌دهند (عبداللهی، ۱۳۷۸: ۱۰۸).

خلیل غلامی (۱۳۸۷) نیز در پژوهش «بررسی راههای تقویت وفاق ملی در استان کردستان» تکثر فرهنگی، توجه به اصول، مبانی و شاخص‌های ملی و همگانی اجتماع ایرانی را مهم و اساسی دانسته و پیشنهاد می‌کند که برای تقویت وفاق ملی نیازمند عدالت توزیعی، کاهش اختلافات مذهبی، توجه به مدیریت بومی، توسعه امکانات زیربنایی، ارتباطی و آموزشی هستیم.

در جمع‌بندی مبانی نظری و پیشینه پژوهش می‌توان چنین بیان کرد که تمامی ادیان الهی بر وحدت در عین کثرت هستی و کائنات تأکید دارند و دین اسلام به عنوان کامل‌ترین دین آسمانی اختلافات قبیله‌ای، زبانی، نژادی و... را امری طبیعی دانسته ولی آنرا ملاک برتری قرار نمی‌دهد و مؤمنان را به چنگ زدن به ریسمان الهی دعوت می‌کند. رهبر انقلاب نیز ضمن هشدار از هرگونه دسته‌بندی در بین مسئولان و مردم، دامن زدن به اختلافات را موجبات زمینه‌سازی برای دیکتاتوری خشن می‌داند. بنابراین مطالب فوق به گونه‌ای بر «تعلق اجتماعی عام» تأکید دارند و افراد را از هرگونه تکیه بر تعلقات و هویت‌های خاص بر حذر می‌دارند. از سوی دیگر این آموزه‌ها می‌توانند مبانی عقاید دینی و شرعی مسلمانان قلمداد شوند زیرا بر تعهدات ارزشی و علاقه‌مند مشترک عام تأکید دارند.

در رویکرد دیگر جامعه‌شناسان کارکردگرا اجتماع را کلیتی متعادل و شامل خرد و نظام‌های متعدد می‌دانند که اهداف و کارکردهای هریک از این خردمناظم‌ها با اهداف و نیازهای نظام اجتماعی کل هماهنگ و همسو می‌باشند. این خردمناظم‌ها می‌توانند شامل تشکل‌های گوناگون فرهنگی، اعتقادی، سیاسی، صنفی، علمی، و... باشند که در صورت هماهنگی در اهداف و رویه آنها انسجام اجتماعی تحقق می‌یابد و در غیر این صورت آسیب‌های اجتماعی بروز می‌کنند. میزان بالای چنین رویدادهای آسیب‌شناختی را می‌توان نشانه تکثر اهداف تشکل‌ها و گروه‌های تشکیل‌دهنده جامعه دانست.

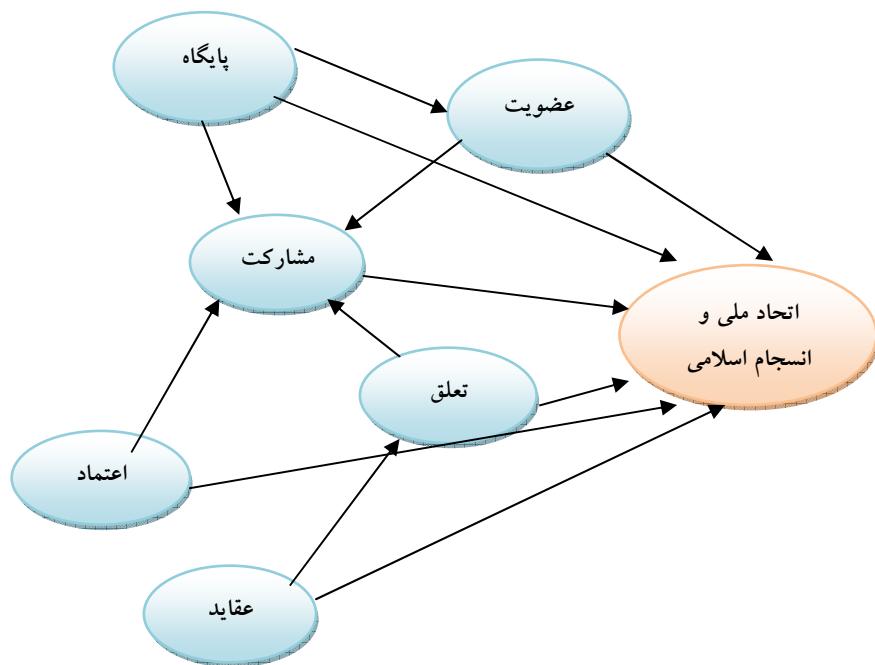
براساس همین رویکرد، مشارکت افراد در تشکل‌ها و به‌طور کلی در اجتماع می‌تواند مبانی انسجام اجتماعی باشد. دورکیم در این خصوص بیان می‌دارد که در روابط متقابل نوعی تقسیم کار شکل می‌گیرد و هرکس با انجام بخشی از کار به یک کلیت اجتماعی خدمت می‌کند.

عامل دیگری که می‌تواند در تقویت انسجام اجتماعی مؤثر باشد اعتماد کنش‌گران به یکدیگر است. در این خصوص چلبی به نقش کلیدی اعتماد به عنوان عاملی در انسجام اجتماعی توجه کرده و با اشاره به دیدگاه دورکیم و تونیس درخصوص همبستگی و اعتماد اجتماعی بیان می‌دارد که بدون نوعی اعتماد، پایداری نظم اجتماعی ممکن نیست. در فرایند توسعهٔ اجتماعی با شکل‌گیری اعتماد قطعاً میزان عضویت اعضای جامعه در گروه‌ها، سازمان‌ها و انجمن‌های مختلف افزایش یافته و آمادگی فرد برای برقراری ارتباط بیشتر می‌شود و بدین ترتیب همبستگی اجتماعی گسترش می‌یابد.

فرضیه‌های پژوهش

۱. به نظر می‌رسد بین «پایگاه اقتصادی - اجتماعی» دانشجویان با میزان گرایش آنها به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» رابطه وجود دارد. بدین معنا که هرچه «پایگاه اقتصادی - اجتماعی» بالاتر باشد گرایش به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» بیشتر خواهد بود.
۲. به نظر می‌رسد بین «میزان اعتماد دانشجویان به دولت مردان» با میزان گرایش آنها به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» رابطه وجود دارد. بدین معنا که هرچه میزان «اعتماد به دولت مردان» بیشتر باشد گرایش به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» بیشتر خواهد بود.
۳. به نظر می‌رسد بین میزان «عضویت در تشکل‌های مدنی» با میزان گرایش به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» رابطه وجود دارد. بدین معنا که هرچه میزان «عضویت در تشکل‌های مدنی» بیشتر باشد گرایش به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» بیشتر خواهد بود.
۴. به نظر می‌رسد بین میزان «مشارکت سیاسی دانشجویان» با میزان گرایش آنها به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» رابطه وجود دارد. بدین معنا که هرچه میزان «مشارکت سیاسی دانشجویان» بالاتر باشد گرایش به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» بیشتر خواهد بود.
۵. به نظر می‌رسد بین «احساس تعلق اجتماعی عام» دانشجویان با میزان گرایش آنها به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» رابطه وجود دارد. بدین معنا که هرچه «احساس تعلق اجتماعی» عام‌تر باشد گرایش به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» بیشتر خواهد بود.
۶. به نظر می‌رسد بین میزان «گرایش به عقاید دینی و عبادی» دانشجویان و گرایش آنها به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» رابطه وجود دارد. بدین معنا که هرچه «گرایش به عقاید دینی و عبادی» دانشجویان قوی‌تر باشد گرایش به «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» بیشتر خواهد بود.

مدل نظری (عوامل مؤثر بر اتحاد ملی و انسجام اسلامی)

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر از نوع تحقیق پیمایشی یا زمینه‌یابی بوده و دلیل به کارگیری این روش پراکندگی و گستردگی جامعه‌آماری می‌باشد.

متغیرهای مورد سنجش عبارتند از:

(الف) متغیر وابسته «اتحاد ملی و انسجام اسلامی»: منظور از اتحاد ملی نداشتند گرایش منفی نسبت به دیگران و داشتن حس علاقه‌مندی به میهن و متحد شدن همه گروه‌های داخل یک سرزمین است (ونیستن، ۱۳۷۱: ۵۷). برای سنجش اتحاد ملی از ۱۲ گویه استفاده شده است.

منظور از انسجام اسلامی متحد شدن مذاهب مختلف بر محور توحید و کتاب آسمانی و دشمنی نکردن آنها با همدیگر است (موسوی، ۱۳۶۲: ۹۶). برای سنجش انسجام اسلامی از ۱۰ گویه استفاده شده است.

(ب) متغیرهای مستقل که عبارتند از: ۱) پایگاه اقتصادی – اجتماعی (۴ گویه)؛

- ۲) میزان اعتماد به دولت (۷ گویه)؛ ۳) میزان عضویت در تشکل‌های مدنی (۵ گویه)؛
 ۴) میزان مشارکت سیاسی (۷ گویه)؛ ۵) میزان پایبندی به عقاید دینی و عبادی
 (۱۰ گویه) و ۶) احساس تعلق اجتماعی عام (۶ گویه).
- ج) متغیرهای زمینه‌ای که عبارتند از: سن، جنس، رشته تحصیلی، دانشگاه محل
 تحصیل، قومیت، مذهب.

جامعهٔ آماری در این پژوهش کلیهٔ دانشجویان شاغل به تحصیل در واحدهای
 دانشگاهی منطقهٔ ۱۱ دانشگاه آزاد اسلامی شامل واحدهای کرمانشاه، اسلام‌آباد غرب،
 صحنه، کنگاور، ستر، جوانرود، سندج، قزوین، بیجار، سقز، مریوان، ایلام، دره‌شهر و
 آبدانان در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۸۹ می‌باشد که تعداد آنها بر اساس آمار اداره‌های
 آموزش واحدهای فوق بالغ بر ۳۱۶۸ نفر است.

در این پژوهش از روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای مطبق نسبی استفاده شده است
 بدین صورت که ابتدا از بین سیزده واحد دانشگاهی منطقه، چهار واحد دانشگاهی
 ایلام، صحنه، سندج و کرمانشاه به صورت تصادفی انتخاب شده، در مرحلهٔ دوم به
 دلیل متغیر بودن تعداد دانشجویان واحدها، از بین این چهار واحد به تناسب جمعیت،
 تعداد نمونه‌ها مشخص شده و سپس با در نظر گرفتن تناسب جنسی و رعایت کسر
 نمونه‌ای در طبقات به تعداد نمونه‌های مشخص شده در هر واحد دانشگاهی پرسشنامه
 تکمیل شده است. تعداد پرسشنامه‌ها بر حسب جمعیت نمونه برآورد شده بر اساس
 فرمول کوکران، ۳۲۵ مورد بوده و ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامهٔ حضوری می‌باشد.

$$31168 \times (1 - \frac{1}{96})^4 \times 4$$

$$n = \frac{325}{31168 \times (1 - \frac{1}{96})^4 \times 4}$$

اعتبار و پایایی پژوهش

در این پژوهش ما به دنبال اعتبار محتوایی پرسشنامه بودیم که در آن به بررسی اجزاء و
 شاخص‌های تشکیل‌دهنده ابزار اندازه‌گیری پرداخته شد. اعتبار محتوایی در این پژوهش
 با مراجعه به صاحب‌نظران و استادان دانشگاه‌ها و تبادل نظر با آنها تضمین شد. برای
 سنجش پایایی ابزار پژوهش (پرسشنامه) از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شد.
 نتایج به دست آمده مقدار پایایی استاندارد شده را برابر با ۰/۹۳۷ نشان می‌دهد و بیانگر
 این است که ۲۲ گویهٔ مربوط به متغیر «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» از میزان پایایی و

به عبارتی همسازی درونی بسیار بالایی جهت سنجش این شاخص‌ها برخوردارند لذا می‌توان گفت که ابزار اندازه‌گیری از پایابی بسیار بالایی برخوردار است.

نتایج توصیفی

براساس یافته‌های به دست آمده جامعه آماری این پژوهش شامل دانشجویان شاغل به تحصیل در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۸۸ دانشگاه‌های آزاد اسلامی منطقه ۱۱ می‌باشد. ۳۲/۶ درصد دانشجویان از واحد سنتنچ، ۳۵/۱ درصد دانشجویان از واحد کرمانشاه، ۲۷/۴ درصد دانشجویان از واحد ایلام و ۴/۹ درصد دانشجویان از واحد صحنه انتخاب شده‌اند. قریب به اکثریت پاسخگویان (۷۱/۷ درصد) کرد هستند و آن هم به دلیل ماهیت جامعه آماری پژوهش می‌باشد. ۱۲/۸ درصد پاسخگویان فارس، ۳/۷ درصد ترک، ۰/۶ درصد عرب، ۸/۳ درصد لر، ۲/۵ درصد گیلکی و مازنی و ۰/۴ درصد سایر اقوام هستند. برای سنجش نگرش دانشجویان درخصوص میزان «اعتماد به عملکرد مسئولین» هفت گویه طراحی شد که نتایج مهم‌ترین آنها نشان می‌دهد که حدود ۴۷ درصد پاسخگویان به مسئولان اعتماد دارند. می‌توان گفت میزان اعتماد دانشجویان به عملکرد مسئولان در حد قابل قبول بوده اما نیازمند تلاش بیشتر از سوی مسئولان برای انجام مطلوب‌تر و ظاییف و مسئولیت‌های محوله می‌باشد. برای سنجش میزان مشارکت سیاسی دانشجویان دو بعد از مؤلفه‌های «شرکت در انتخابات» و هم‌چنین «حضور در تشکل‌ها و مناسبت‌های سیاسی» در نظر گرفته شده است. دانشجویان در امر مشارکت سیاسی در برخی ابعاد مثل شرکت در انتخابات (۶۰ درصد) و پیگیری اخبار و مسائل روز (۴۰ درصد) حضوری فعال داشته اما در سایر موارد مثل عضویت و همکاری با احزاب (۲۵ درصد) تمایل چندانی از خود نشان نداده‌اند. با وجود این به نظر می‌رسد دانشجویان مورد مطالعه در مقایسه با دانشجویان سایر کشورها مشارکت سیاسی بالاتری دارند.

برای سنجش متغیر «میزان پایبندی به عقاید دینی» از ده گویه استفاده شده که ضمن مقایسه مناسک فردی با مناسک جمعی از ۱۰۰ درصد فراوانی جداول مربوطه، ۶۹ درصد تمایل به انجام امور فردی مناسک دارند؛ این در حالی است که از ۱۰۰ درصد فراوانی جداول مربوطه دیگر (ایثار، آموزش جمعی مناسک دینی و...) ۵۲ درصد تمایل به انجام تکالیف جمعی دارند. این نتایج بیانگر اهمیت و جایگاه دین در بین دانشجویان می‌باشد و به این معنا است که این گروه از دانشجویان به اعتقادات دینی خود ایمان داشته و خود را مقید به انجام امور و مناسک دینی می‌دانند.

درخصوص «احساس تعلق و وابستگی به اجتماع» که بر اساس سطوح هویتی خاص (قومی) تا عام (اسلامی) طراحی شده است به دنبال سنجش میزان تعلق و دلستگی دانشجویان به هر یک از این اجتماعات هویتی بوده‌ایم. از یافته‌های جداول چنین برمی‌آید که فرد در عین این‌که دارای هویت محلی می‌باشد خود را به گونه‌ای متعلق به هویت اسلامی می‌داند هویتی که بر پایه ارزش‌های انسانی مشترک بنا شده است.

جدول شماره ۱: نتایج توصیفی اتحاد ملی و انسجام اسلامی

ردیف	گویه	کاملاً موافق	موافق	تا حدودی	مخالف	کاملاً مخالف
۱	«به میهن ایران علاقه زیادی دارم»	%۶۷	%۱۶/۸	%۱۰	%۱/۹	%۴/۴
۲	«نایاب به سایر هم‌میهنان خود توهین کنیم»	%۵۶/۱	%۳۰/۸	%۵/۶	%۲/۵	%۵
۳	«بایستی از جریح‌دار کردن احساسات سایر اقوام پرهیز کنیم»	%۶۱/۹	%۲۲/۵	%۹/۱	%۳/۴	%۳/۱
۴	«علاقه‌مند به تاریخ و سرنوشت اقوام ایرانی می‌باشم»	%۵۶/۶	%۲۲/۸	%۱۲/۸	%۳/۱	%۵/۶
۵	«حاضرم با جان و مال از میراث فرهنگی ایران زمین دفاع کنم»	%۴۹/۱	%۲۲	%۱۴/۹	%۵/۹	%۸/۱
۶	«بایستی همه اقوام ایرانی در مقابل با تهدیدات خارجی وحدت روحیه داشته باشند»	%۵۲/۴	%۲۱	%۱۷/۹	%۴/۴	%۴/۴
۷	«همه جای ایران وطن من است»	%۶۳/۵	%۱۶/۸	%۱۱/۴	%۴/۱	%۴/۱
۸	«در مقابل تجاوز به کشورم حاضرم هر کاری که از دستم برباید، انجام دهم»	%۴۷/۲	%۳۰/۷	%۱۳/۶	%۱/۶	%۶/۶
۹	«زبان فارسی رمز هویت ملی ماست»	%۲۵/۳	%۳۵/۱	%۲۴	%۷/۲	%۸/۵
۱۰	«حفظ و تقویت جامعهٔ ملی - ایرانی وظیفهٔ فراگیر و هماهنگی است و باید برای یکپارچگی و همبستگی آن تلاش کنیم»	%۴۴/۸	%۳۰/۶	%۱۵/۵	%۲/۹	%۶/۱
۱۱	«همه افراد در مقابل حفظ و حراست از جامعهٔ ملی مسئولیت دارند»	%۵۰/۸	%۲۴/۹	%۱۶/۳	%۳/۲	%۴/۸
۱۲	«ملت ایران جامعهٔ یکپارچه است که فراتر از همه اقوام و فرقه‌های مذهبی دارای اصالت و سابقهٔ تاریخی واحد است و باید هم‌چنان یکپارچه بماند	%۴۹	%۲۵	%۱۴/۱	%۳/۸	%۰۸

۱۳	«چنانچه هر یک از اقوام اقداماتی برای جدا شدن از خاک ایران انجام دهند برای حفظ یکپارچگی سرزمین از آن دفاع می‌کنم»	%۸/۳	%۵/۱	%۱۷/۹	%۲۰/۵	%۴۸/۱
۱۴	«عدم دشمنی مذاهب اسلامی با هم»	%۳/۸	%۲/۹	%۱۳/۹	%۱۸	%۶۱/۴
۱۵	«هم سو بودن مذاهب اسلامی در مسائل مربوط به جهان اسلام»	%۳/۸	%۲/۹	%۱۳/۵	%۳۰/۸	%۴۹
۱۶	«کمک کردن مذاهب اسلامی به یکدیگر در حل مسائل و مشکلات یکدیگر»	%۴/۲	%۱/۹	%۱۴/۷	%۲۳/۷	%۵۵/۴
۱۷	«حرکت همه مذاهب بر محور کتاب و سنت پیامبر»	%۳/۸	%۴/۸	%۱۳/۷	%۲۲/۱	%۵۶/۵
۱۸	«بایستی بر موارد توافقی مذاهب و فرقه‌ها تکیه کرد»	%۰/۴	%۷/۷	%۲۳/۱	%۲۲/۴	%۴۱/۳
۱۹	«ملت ایران مسلمان است و عضوی از جامعه اسلامی است که باید به سوی تحصیل جامعه بزرگ اسلامی حرکت کند»	%۷/۴	%۳/۲	%۱۰/۳	%۲۰/۹	%۵۸/۲
۲۰	«هر انسانی فقط در مقابل هم‌دینان خود مسئول است»	%۲۵/۶	%۱۷/۳	%۱۲/۱	%۲۱/۱	%۲۴
۲۱	«ملت ایران بر اثر تاریخ و هویت دینی اسلامی شکل گرفته است»	%۱۱	%۸/۷	%۱۷/۱	%۲۵/۲	%۳۸/۱
۲۲	«اعتقاد به دین اسلام و برخورداری از فرهنگ و تاریخ مشترک اسلامی»	%۹/۱	%۶/۱	%۱۶/۸	%۲۸/۲	%۳۹/۸

نتایج جدول شماره ۱ بیانگر اینست که در مجموع گرایش دانشجویان به اتحاد ملی و انسجام اسلامی نسبتاً قوی می‌باشد. در خصوص ابعاد و مؤلفه‌های اتحاد ملی بیشترین تأکید بر مؤلفه‌های جغرافیایی و سرزمینی بوده به گونه‌ای که حدود ۶۷ درصد دانشجویان به سرزمین و میهنهان عشق و علاقه فراوانی دارند در مقایسه، به ابعاد زبانی و ادبی گرایش کمتری دارند مثلاً در پاسخ به گوییه «زبان فارسی رمز هویت ملی ماست» تنها حدود ۲۵ درصد کاملاً موافق بوده‌اند. در خصوص ابعاد انسجام اسلامی بیشترین تأکید دانشجویان (حدود ۸۰ درصد) بر همسویی و همراهی مذاهب مختلف اسلامی با هم‌دیگر و عدم خصوصت‌ورزی نسبت به یکدیگر، دارند. اما در خصوص احساس مسئولیت نسبت به دیگران، خود را محدود به مرزهای اسلامی ننموده و فراتر از آن خود را در مقابل همنوعان مسئول می‌دانند مثلاً در پاسخ به گوییه «هر انسانی فقط در مقابل هم‌دینان خود مسئول است» حدود ۲۴ درصد پاسخگویان کاملاً موافق می‌باشند.

تبیین داده‌ها

در این مبحث ابتدا هم‌بستگی بین متغیرها مورد بررسی قرار گرفته، سپس تحلیل رگرسیون چند متغیره انجام شده و در پایان مدل تجربی که برآمده از نتایج می‌باشد ترسیم شده است.

جدول شماره ۲: سنجش رابطه بین «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» با متغیرهای مستقل

متغیرهای مستقل	ضریب پرسون	سطح معنی‌داری	فراوانی
پایگاه اقتصادی - اجتماعی	% ۱۲۰	% ۱۱۸	۲۶۷
میزان مشارکت سیاسی	% ۳۴۵**	% ۰۰۰	۲۷۱
عضویت در تشکل‌های مدنی	% ۱۶۷*	% ۰۳۰	۲۶۷
گرایش به عقاید دینی	% ۲۸۶**	% ۰۰۰	۲۹۵
اعتماد به مسئولین	% ۴۸۵**	% ۰۰۰	۲۶۷
تعلق اجتماعی عام	% ۴۸۳**	% ۰۰۰	۳۱۲

نتایج تحلیل‌های دو متغیری که در جدول شماره ۲ آمده بیانگر این است که «نگرش دانشجویان به اتحاد ملی و انسجام اسلامی» با پنج متغیر مستقل «مشارکت سیاسی»، «عضویت در تشکل‌های مدنی»، «گرایش به عقاید دینی»، «اعتماد به مسئولین» و «تعلق اجتماعی عام» رابطه دارد اما با متغیر «پایگاه اقتصادی - اجتماعی» رابطه معنی‌داری ندارد. بنابراین فرضیه نخست پژوهش یعنی «به نظر می‌رسد بین پایگاه اقتصادی - اجتماعی دانشجویان با میزان گرایش آنها به اتحاد ملی و انسجام اسلامی رابطه وجود دارد»، مورد تأیید قرار نمی‌گیرد و این امر می‌تواند بیانگر این موضوع باشد که نگرش دانشجویان به اتحاد ملی و انسجام اسلامی نگرشی مشابه و همانند بوده و به یک طبقه خاص منحصر و محدود نمی‌باشد. بنابراین به تعبیر پارسونز می‌تواند انسجامی هنجری مبتنی بر اصول مشترک ارزشی در جامعه باشد بدین معنا که فرایند انسجام فرایندی است که در آن واحدهای متمایز به یکدیگر پیوند خورده و خردۀ فرهنگ‌هایی از قبیل طبقات اجتماعی و اقشار شهری و روستایی دارای نگرشی واحد در خصوص اتحاد ملی و انسجام اسلامی می‌باشند.

فرضیه دوم یعنی «به نظر می‌رسد بین میزان اعتماد دانشجویان به دولت مردان با میزان گرایش آنها به اتحاد ملی و انسجام اسلامی رابطه وجود دارد» مورد تأیید

قرارمی‌گیرد. این نتیجه می‌تواند مؤید دیدگاه چلبی باشد که به نقش کلیدی اعتماد به عنوان عاملی در انسجام اجتماعی توجه کرده است.

یافته‌های پژوهش همچنین این فرضیه را که «به نظر می‌رسد بین میزان عضویت در تشکل‌های مدنی با میزان گرایش به اتحاد ملی و انسجام اسلامی رابطه وجود دارد» تأیید می‌کند. اجتماع اخلاقی بر تعهدات ارزشی مشترک و علاقه مشترک در فهم روابط بین ذهنی مایین تعداد کثیری از کنش‌گران عمدتاً با پشتونه تعلمات گفتمانی به نسبت گرم، استوار است و عضویت در این تشکل‌ها به تساهل و تسامح افراد در مقابل اندیشه‌ها و تفکرات مختلف کمک کرده و موجبات همبستگی اجتماعی را فراهم می‌کند.

همچنین نتایج حاصله بیانگر تأیید فرضیه «به نظر می‌رسد بین میزان مشارکت سیاسی دانشجویان با میزان گرایش آنها به اتحاد ملی و انسجام اسلامی رابطه وجود دارد» می‌باشد. این امر مؤید آیات، احادیث و فرمایش‌های بزرگان دینی می‌باشد که همواره آحاد جامعه را به همکاری، تعاون، مودت و مشارکت در امور مسلمین فرامی‌خوانند. در حقیقت بدون داشتن تعاون و همکاری هیچ وحدتی حاصل نمی‌شود.

در خصوص فرضیه پنجم یعنی «به نظر می‌رسد بین احساس تعلق اجتماعی عام از سوی دانشجویان با میزان گرایش آنها به اتحاد ملی و انسجام اسلامی رابطه وجود دارد» می‌توان گفت که هریک از دانشجویان به گونه‌ای دارای تعلقات قومی، محلی، مذهبی، ملی، اسلامی و... می‌باشند. نکته کلیدی این است که با توجه به یافته‌ها، اکثریت آنها دارای تعلقات ملی - اسلامی و به تعبیر دیگر تعلقات عام می‌باشند.

با توجه به یافته‌های استخراج شده فرضیه ششم یعنی «به نظر می‌رسد بین میزان پایبندی به عقاید دینی و گرایش آنها به اتحاد ملی و انسجام اسلامی رابطه وجود دارد» نیز تأیید می‌شود. این نتیجه بیانگر این واقعیت است که فرد مسلمان هم بر اساس ارزش‌های دینی و هم در عمل تمایل و گرایش به وحدت کلمه دارد و این نشان از شناخت دانشجو به اسلام نایبی می‌باشد که مسلمانان را با وجود اختلاف در عقاید و در مبانی مذهبی خود به اتحاد و انسجام دعوت می‌کند.

جدول شماره ۳: خلاصه مدل متغیرهای مستقل با متغیر وابسته

خطای برآورده استاندارد	ضریب تعیین تغییر شده	ضریب تعیین تعیین	ضریب همبستگی	مدل
۱۴/۰۱۸۷۴	/۲۲۶	/۲۸۱	^a /۵۳۰	۱

با توجه به این‌که داشتن همبستگی بین متغیرها پیش‌فرض کاربرد رگرسیون می‌باشد. بر این اساس به تحلیل رگرسیون یا همان پیش‌بینی متغیر وابسته از طریق پنج متغیر مستقلی پرداخته می‌شود که با متغیر وابسته دارای همبستگی هستند. مقدار ضریب همبستگی (R) بین متغیرها 0.530 می‌باشد که نشان می‌دهد بین مجموعهٔ متغیرهای مستقل و متغیر وابسته (اتحاد ملی و انسجام اسلامی) همبستگی متوسط وجود دارد. مقدار ضریب تعیین تعیین شده (R^2) که برابر با 0.226 می‌باشد، نشان می‌دهد که 22.6% درصد از کل تغییرات متغیر وابسته به وسیلهٔ پنج متغیر مستقل فوق الذکر تبیین می‌شود.

جدول شماره ۴: ضریب همبستگی متغیرهای مستقل با وابسته

مدل	ضریب غیراستاندارد			لا: β_1	سطح معنی‌داری	همبستگی		
	ضریب همبستگی	ضریب استاندارد	خطای تعیین			برمنای صفر	جزئی	بخشی
ثابت	۲۴/۱۶۶	۱۳/۴۸		۱/۷۹۲	۰/۰۷۷			
پایبندی به عقاید دینی	۰/۳۱۳	۰/۲۳۷	۰/۱۳۶	۱/۳۲۲	۰/۱۹۰	۰/۱۵۳	۰/۱۴۷	۰/۱۲۶
اعتماد به مسئولین	۰/۶۵۴	۰/۳۴۸	۰/۲۰۸	۱/۸۸۰	۰/۰۳۳	۰/۴۰۱	۰/۲۰۷	۰/۱۷۹
تعلق اجتماعی عام	۱/۵۰۳	۰/۵۰۵	۰/۳۱۶	۲/۹۷۷	۰/۰۰۴	۰/۳۹۱	۰/۳۱۸	۰/۲۸۴
عضویت در تشکل‌های مدنی	۱/۵۴۰	۰/۷۵۲	۰/۰۸۵	۱/۸۷۹	۰/۳۸۲	۰/۱۶۰	۰/۰۹۸	۰/۰۸۴
میزان مشارکت سیاسی	۰/۴۰۶	۰/۳۳۲	۰/۱۲۶	۱/۲۲۴	۰/۲۲۵	۰/۲۹۰	۰/۱۳۶	۰/۱۱۷

جدول شماره ۴ به بررسی ضرایب تأثیر رگرسیونی هر متغیر مستقل بر متغیر وابسته پرداخته است. تفسیر ضرایب رگرسیونی بر اساس ضریب بتا انجام گرفته که سهم نسبی هر متغیر مستقل در مدل مشخص شده است. بر این اساس سه متغیر میزان مشارکت، عضویت در تشکل‌های مدنی و گرایش به عقاید دینی بر متغیر «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» تأثیری ندارند زیرا سطح خطای تی آنها بالاتر از 0.50% می‌باشد. اما تأثیر دو متغیر «اعتماد به مسئولین» و «تعلق اجتماعی عام» بر «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» معنی‌دار است. بنابراین می‌توان معادله رگرسیون را در هر دو حالت به شرح ذیل بیان کرد:

معادله رگرسیون استاندارد نشده:

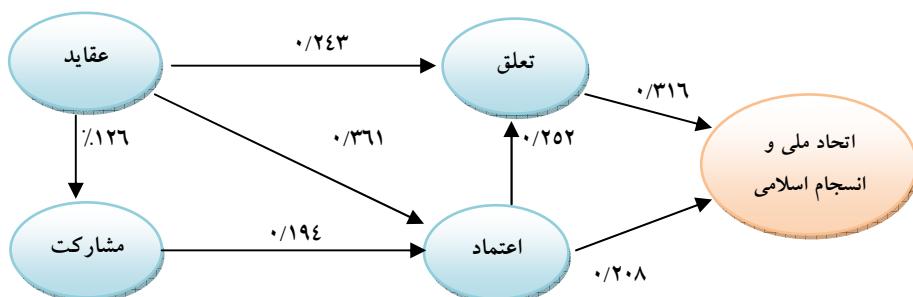
$$(مشارکت سیاسی ۰.۴۰۶) + (عضویت در انجمن‌ها ۰.۱۵۴) + (تعلق اجتماعی عام ۰.۱۵۰۳)$$

مشمولان (۰.۶۵۴) + (پایبندی به عقاید دینی ۰.۳۱۳) = ۰.۲۴۱۶۶

معادله رگرسیون استاندارد شده:

(تعلق به اجتماع عام) $0/316 + 0/208 \times (\text{اعتماد به مسئولان}) + 0/243 \times (\text{اعتماد ملی و انسجام اسلامی})$ = اتحاد ملی و انسجام اسلامی
 در پایان با استفاده از رگرسیون خطی به روش همزمان به بررسی تأثیرات مستقیم و غیر مستقیم متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته پرداخته و روابط بین متغیرها را مطابق با واقعیت‌های موجود تحلیل کرده‌ایم. برای این منظور به ترتیب هر کدام از متغیرهایی که بیشترین تأثیر را بر متغیر وابسته داشته‌اند تعیین کرده تا اثرات مستقیم و غیر مستقیم متغیرهای مستقل بر هم و همچنین متغیر وابسته مشخص شود، بعد از سه مرحله و پس از آنکه ضرایب مسیر برای کلیه مسیرهای تفکیکی به دست آمد از طریق ترکیب نمودارها اثرات مستقیم و غیر مستقیم متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته اصلی به دست آمد و به صورت نمودار نهایی به همراه ضرایب بتا ترسیم شد.

مدل تجربی عوامل مؤثر بر اتحاد ملی و انسجام اسلامی

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

کشور ایران از یک سو از تنوع فرهنگی برخوردار است و از سوی دیگر این نظام در درون اجتماع بزرگ‌تری از تنوع قومی، ملی، نژادی، مذهبی، زبانی و... به نام امت اسلامی قرار دارد. نتایج حاصله بیانگر این است که دانشجویان به عنوان بخشی از کنش‌گران درون این اجتماعات، بطور قابل ملاحظه‌ای خواهان اتحاد درونی ایرانیان با یکدیگر و در سطح کلان‌تر خواهان انسجام مسلمانان فارغ از هرگونه مرزبندی ملی، مذهبی، جغرافیایی، زبانی، نژادی و... در سراسر جهان می‌باشند. این گرایش بیانگر فهم و بصیرت دانشجویان به اصل وحدت کلمه می‌باشد. بر این اساس به نظر دانشجویان تار و پود فرهنگ دینی - ملی به گونه‌ای درهم تنبیده شده‌اند که می‌توان یک کل منسجم و یکپارچه‌ای را متصور شد.

همان طور که گفته شد اساس و بنیان هر جامعه‌ای بر پیوند و انسجام (خرده‌فرهنگ‌ها و خودنظام‌ها و...) درون آن استوار است. این موضوع می‌تواند بیانگر این یافته‌ها باشد که قشرهای مختلف از جمله دانشجویان در عین این‌که دارای هویت و ارزش‌های خاص خود می‌باشند به گونه‌ای پایبند به هویت و ارزش‌های عام اجتماعی نیز هستند.

نتایج حاصله بیانگر این است که میزان اعتماد دانشجویان به مدیران در حد متوسطی قرار داشته و بایستی تقویت شود زیرا اعتماد در انسجام اجتماعی نقشی کلیدی دارد و به تعبیر دورکیم و توئیس بدون نوعی اعتماد، پایداری اجتماعی ممکن نیست؛ لذا می‌توان گفت در فرایند توسعه اجتماعی با تقویت اعتماد بنیادین بین افراد جامعه به‌ویژه مابین شهروندان با دولتمردان گرایش به انسجام اجتماعی بیشتر می‌شود. بنابراین هرگاه احساس فاصله ذهنی بین شهروندان با یکدیگر و هم‌چنین بین شهروندان و مدیران کاهش یابد، انسجام اجتماعی افزایش می‌یابد. لذا می‌توان اهداف مشترک را بر بنیان‌های وحدت‌بخش داخلی مبنی بر باورهای ملی و روی‌گردانی از تعصبات قومی و مذهبی و دعوت تمامی مسلمانان جهان در زیر لوای پرچم «لا اله الا الله / محمد رسول الله» تقویت کرد. در حقیقت آنچه موجبات وحدت ایران و جهان اسلام را فراهم می‌کند نفی و طرد هرگونه هویت‌جویی‌های فرقه‌ای و قومی افراطی در درون امت اسلامی و سرزمین ایران می‌باشد. بنابراین توجه ویژه به این ریشه‌ها وحدت ملی و انسجام اسلامی را با تکیه بر هم‌گرایی دینی - ملی به ارمغان می‌آورد. لذا پیشنهاد می‌شود در این راستا اقداماتی بدین شرح صورت پذیرد:

۱- برگزاری اجلاس‌ها و کنگره‌های جهانی با محوریت تقریب مذاهب اسلامی و دعوت از شخصیت‌های برجسته علمی و دینی جهان اسلام که در راستای وحدت و تقریب مذاهب فعالیت دارند. در این راستا می‌توان به چاپ و نشر آثار و تأییفات این اندیشمندان همت گمارد.

۲- ایجاد و تقویت اعتماد بنیادین در افراد، طی فرایند جامعه‌پذیری توسط نهادهای خانواده و مدرسه به منظور گسترش حس اعتماد در جامعه. در این خصوص بهتر است که کودکان از همان سنین ابتدایی با ارکان و مصاديق اعتماد توسط والدین خود آشنا شده و آن را درونی کنند.

۳- تشویق و ترغیب دانشجویان به عضویت در تشکل‌های علمی، دینی، فرهنگی و... در مراکز دانشگاهی به منظور تقویت بنیان‌های مشارکت اجتماعی.

۴- ایجاد دو واحد درسی «ایران‌شناسی» در مقطع کارشناسی برای آشنایی بیشتر دانشجویان با فرهنگ توانمندی‌ها، قابلیت‌ها، تنوع فرهنگی و... کشور.

منابع

- پرتویی، اصغر (۱۳۷۹): « نقش ملی‌گرایی و اسلام در ایجاد هویت مشترک ملت‌سازی در دوره پهلوی و جمهوری اسلامی ایران »، *جامعه‌شناسی نظم*، تهران: نشر نی.
- چلبی، مسعود (۱۳۸۴): *مسئله وحدت ملی و الگوی سیاست قومی در ایران*، مسائل اجتماعی ایران (مجموعه مقالات)، نشر آگه، تهران: صص ۵۲-۳۱.
- حسین‌بر، عثمان (۱۳۸۰): *بررسی عوامل مؤثر بر نگرش دانشجویان بلوچ نسبت به هویت ملی*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی.
- خامنه‌ای، سیدعلی (۱۳۷۷): *حدیث ولایت*، جلد چهارم، تهران: دفتر مقام معظم رهبری، سازمان تبلیغات اسلامی.
- خمینی، سیدروح‌الله (۱۳۷۸): *صحیفه نور*، دفتر پانزدهم، چاپ دوم، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی.
- خدوری، مجید (۱۳۷۴): *گراش‌های سیاسی در جهان عرب*، ترجمه عبدالرحمن عالم، تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه.
- روشنی، عبدالباقي (۱۳۸۳): « تئوری‌های اخیر در مورد ناسیونالیسم »، *مفتنه نامه روزه لات*، ش ۸ صص ۱-۳.
- صالحی امیری، سیدرضا (۱۳۸۸): *انسجام ملی و تنوع فرهنگی*، تهران: مؤسسه انتشاراتی کمیل.
- طباطبائی، سیدمحمدحسین (۱۴۱۶): *تفسیر المیزان*، ترجمه سیدمحمد باقر موسوی همدانی، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اصفهان.
- عبداللهی، محمد (۱۳۷۶): « *جامعه‌شناسی بحران هویت* »، *نامه پژوهش*، ش ۲ و ۳، صص ۴۵-۲۷.
- عطایی، نجاح عطاء (۱۳۶۹): *سیر اندیشه ملی‌گرایی از دیدگاه اسلام*، ترجمه علیقلی بخشایی، تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
- غفاری، غلامرضا و عادل ابراهیمی لویه (۱۳۸۵): *جامعه‌شناسی تغییرات اجتماعی*، چاپ سوم، تهران: نشر آگه.
- غلامی، خلیل (۱۳۷۸): *تحقيق پیامیشی راههای تقویت وفاق ملی در استان کردستان* (منتشر نشده).
- کاستلز، مانوئل (۱۳۸۲): *عصر اطلاعات*، ترجمه حسن چاووشیان، جلد دوم، تهران: طرح نو.
- روش، گی (۱۳۸۲): *تالکوت پارسونز*، ترجمه عبدالحسین نیک‌گهر، تهران: نشر طالع.
- گرب، ادوارد (۱۳۷۳): *نایابی اجتماعی*، دیدگاه‌های نظریه پردازان کلاسیک و معاصر، ترجمه محمد سیاپوش و احمد رضا غروی‌زاده، چاپ دوم، تهران: نشر معاصر.
- مجلسی، محمدباقر (۱۴۱۴): *بخار الانوار*، تهران: انتشارات اسلامیه.
- محراجی، علیرضا (۱۳۸۷): *میانی و مؤلفه‌های انسجام ملی*، تهران: انتشارات شادان.
- موسوی، امام سیداشرف (۱۳۶۲): *مباحثی عمیق در وحدت اسلامی*، ترجمه احمد صادق اردستانی، تهران: انتشارات صادق.
- وینست، اندره (۱۳۷۸): *یدئولوژی‌های مدرن سیاسی*، ترجمه مرتضی ثاقب‌فر، تهران: نشر ققنوس.
- Anderson, Benedict (1991); *Imagined Community*, Second Edition, London: Verso Revised.
- Geertz, Clifford (1963); "Primordial Sentiments and Civil Politics in the New State" in,ed.*Old Societies and New States*, Eds by Geertz, New York: Free Press.
- Swinewood, Alan (1998); *Cultural Theory and Problem of Modernity*, Macmillan: Macmillan University Press.